

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΤΖΟΕ ΜΠΟΛΕΣΥ

ΕΝΑ ΤΡΑΓΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

Η ώμορφες νύχτες με το γοητευτικό σεληνόφως διαδεχόντουσαν ή μια την άλλη στην αριστοκρατική παραλία της Φλωρίδος. Το φεγγάρι κάθε βράδυ έπαιζε με τα κύματα του ωκεανού που έρχόντουσαν να ξεκουραστούν ήσυχα στην χρυσή άμμουδιά. Τα κομψά κόττερα κ' ή καλοτάξιδες θαλαμηγοί στολιζόντουσαν με τα πολύχρωμα φαναράκια τους, όπως ή ώμορφες γυναίκες με τα κοσμήματά τους, για να υποδεχθούν τους πλούσιους καλεσμένους των ιδιοκτητών τους. Πέρα, ανάμεσα από τις πανύψηλες φοινικιές, ξεχώριζαν οί κατάφωτοι όγκοι των μεγάλων ξενοδοχείων κι' ακούγονταν οί εύθυμες νόττες της μουσικής τους.

Η ζωή ήταν πολύ ώμορφη εκείνο το καλοκαίρι στη Φλωρίδα. Ένα πλήθος ώμορφων γυναικών και «βασιλέων» του χρηματιστηρίου είχαν συγκεντρωθή εκεί πέρα για να σκοτώσουν την πληξί τους μ' έκκεντρικές διασκεδάσεις.

Μεταξύ των άλλων στο «Γκράντ Ότελ», από τις πρώτες μέρες της σαιζόν, είχε καταλύσει ο «βασιλεύς του σιδήρου» με τις δυο πεντάμορφες κόρες του. Έπειτα ένας μαχαραγιās με την παράξενη ακολουθία του και τον ασκητικό του φακίρη. Ύστερα ένας άληθινος βαρῶνος μ' όλους τους τίτλους του, τα οικόσημά του και με την έλπίδα ότι θα θρυσκόταν μια πλούσια νύφη να του πληρώση τα χρέη του. Κατόπιν μια εύθυμη συντροφιά από γοητευτικές «βεντέτες» του Χόλλυγουντ και τέλος ένας σοβαρός νέος, υπερβολικά ομπρός κι' υπερβολικά ώμορφος που έμοιαζε με πρίγκηπα υπό αυστηρό Ινκόγνιτο.

Όσοσο αυτός ο σοβαρός νέος στο βιβλίο του «Γκράντ Ότελ» είχε σημειώσει ένα πολύ κοινό όνομα : Τέντυ Σμίθ.

Αυτό δυσaréστηκε ακόμη και τους γκρούμ του ξενοδοχείου. Τόσο κοινός άνθρωπος λοιπόν ήταν αυτός ο ένοικος με την γοητευτική ώμορφή; Ένας Σμίθ από τις σαράντα χιλιάδες των Σμίθ που υπήρχαν στον τηλεφωνικό κατάλογο ; Τι άπογοήτευσις!... Δέν είχε τουλάχιστον την έξυπνάδα ν' αλλάξη τ' όνομά του πριν να πάη στη Φλωρίδα!...

Τα γκαρσόνια του «Γκράντ Ότελ» ώστόσο, για να πάρουν ένα καλό πουρμπουάρ για τις πληροφορίες που έδιναν γι' αυτόν τον ώμορφο νέο, τον βάφτισαν μαρκήσιο. Και για ποιο λόγο παρακαλώ να μὴν είχε ξεπέσει κι' ένας μαρκήσιος σ' αυτήν την περίφημη άμμουδιά της Φλωρίδος; Λίγοι έπίσημοι ξένοι έρχόντουσαν κάθε καλοκαίρι εκεί πέρα;

Έτσι όλοι θεωρούσαν τον Τέντυ Σμίθ ως μαρκήσιο. Η σιωπή του, οί προσεχτικοί τρόποι του, ή ευγένειά του στις γνωριμιές του τον είχαν τυλίξει με την αίγλη ενός ήμιθέου. Τα κορίτσια των διαφόρων «βασιλέων» τον έγγραφαν πρώτο - πρώτο στο καρνέ που σημείωναν τις κατακτήσεις τους έστω και αν δέν τους είχε χαρίσει ούτε ένα χαμόγελο και περνούσαν ώρες ολόκληρες στον έξώστη ποί ήταν κάτω από το δωμάτιό του, έχοντας καρφωμένα τα μάτια τους στα διαμερίσματά του. Η ώμορφες κυρίες τον πολιορκούσαν με τα φασαμαίν τους κι' είχαν πληρώσει τον καμαριέρη του για να τις πληροφορή με ποιο τρόπο περνούσε τις νύχτες του.

Μετά μια έβδομάδα, ή άτμόσφαιρα του «Γκράντ Ότελ» είχε γίνει άποπνικτική για τον φτωχό Τέντυ. Όπου και να καθόταν, στο μπάρ, στο σαλόνι, στο καπνιστήριο, στο χώλλ του ξενοδοχείου, ένοιωθε τα μάτια των γυναικών να τον παρακολουθούν. Πότε στηριζόντουσαν έπίμονα στη φυσιογνωμία του κι' αναζητούσαν το βλέμμα των ματιών του, τότε γινόντουσαν προκλητικά, ίκετευτικά

γεματα έρωτα και τότε σβύνανε σε μια άπέραντη λαγνεία. Ο Τέντυ είχε αρχίσει πειά να στενοχωρηται. Μια άγωνία του έπνιγε την καρδιά. Σιγά - σιγά, άρχισε να φοβάται τον κόσμο και τα πολλά φώτα κι' αναζητούσε τη μοναξιά.

Κάθε φορά που έδινε μια τέτοια μάχη με τις άγνωστες καταλάβαινε ότι αυτός ήταν ο νικημένος. Έμοιαζε μ' ένα μουγγό που του ζητούσαν να μιλήση και ν' άπολογηθή για το έγκλημά του.

Κι' αλήθεια, ο φτωχός Τέντυ είχε κάνει ένα φοβερό λάθος, ένα τρομερό έγκλημα! Ηθελε να πραγματοποιήση ένα μεγάλο όνειρό του. Ηθελε να ζήση στην πραγματικότητα μια περιπέτεια που είχε φτιάξει με τη φαντασία του. Η άφορμή ήταν ένας φίλος του που του είχε δηλώσει με θαυμασμό:

—Τέντυ, είσαι πολύ συμπαθητικός. Έχεις μια αριστοκρατική φινέτσα, έναν άέρα κοσμοπολίτικο. Θα μπορούσες να σταθής στο καλύτερο σαλόνι χωρίς να καταλάβουν ότι είσαι ένας φτωχός διάβολος. Θα έχης έξασφαισμένη την έπιτυχία σου. Κι' ασφαλώς θα σ' αγαπήση καμμιά πλούσια νέα και θα θελήση να σε παντρευθή. Μή διστάσης λοιπόν να παίξης κι' έσύ το «κόλπο» σου. Είμαι βέβαιος ότι θα θγής κερδισμένος. Έγώ, αν είχα τα φυσικά χαρίσματά σου, δέν θα δίσταζα ούτε στιγμή.

Ο Τέντυ στην αρχή γέλασε μ' αυτές τις σκέψεις του φίλου του κι' έξακολούθησε να πηγαίη κάθε πρωί την ώρισμένη ώρα στο γραφείο του. Ήταν ένας μικρός υπάλληλος μιας εταιρείας της Νέας Υόρκης. Όλη τη μέρα την περνούσε γράφοντας λογαριασμούς. Όσοσο έπειδή ήταν εργατικός, είχε έναν πολύ καλό μισθό. Έτσι κάθε μήνα έβαζε στην Τράπεζα μερικά δολάρια. Ξαφνικά ή τύχη τον βοήθησε και κέρδισε τον πρώτο άριθμό του λαχείου της εταιρείας του. Ήταν τριάντα χιλιάδες δολάρια που του ζαλίσαν το μυαλό.

Ο φίλος του θρήκε πάλι την ευκαιρία να του δηλώση:

—Έκανες το πρώτο θήμα για την πραγματοποίησι του όνειρου σου. Τώρα σου χρειάζεται θάρρος. Παίξε αυτό το παιγνίδι. Αν χάσης θα πής ότι δέν κέρδισες ποτέ αυτό το λαχείο. Μά αν κερδίσης όλη ή ζωή σου θα είναι πειά μια διαρκής ευχαριστήσις.

Ο Τέντυ έμεινε σκεπτικός : Από το μυαλό του περνούσαν τώρα όλες ή αισθηματικές περιπέτειες που τον είχαν συκνήσει στους λαϊκούς κινηματογράφους. Όσοσο τόλμησε να παλαίψη μ' αυτό τον πειρασμό και παρατήρησε στο φίλο του :

—Είη επικίνδυνο να διαθέσω αυτή την άνέλπιστη περιουσία μου για ένα όνειρο. Σκέψου αν χάσω ή ζωή θα μου φαίνεται πειά άληθινό μαρτύριο.

Μά εκείνος μεταχειρίστηκε κάθε μέσο για να του γυρίση το μυαλό. Κι' ο Τέντυ Σμίθ άπεφάσισε πειά να ζήση τ' όνειρό του.

Ντύθηκε με την τελευταία λέξι της μόδας, άγόρασε πολυτελείς βαλίτζες, έφτιαξε ένα σωρό κοστούμια και έγινε άγνωριστος. Κυνεις δέν μπορούσε να καταλάβη πειά ότι αυτός ο τόσο καλοντυμένος νέος ήταν ο Τέντυ, ο μικρός υπάλληλος της εταιρείας «Τζάκσον Μπρόδερς» κι' ο φίλος του, ο Σάμουελ, έμεινε κατάπληκτος από αυτή την μεταμόρφωσί του.

—Μοιάζεις σαν πρίγκηπας! του δήλωσε με θαυμασμό.

Και τον συνώδευσε ως το πολυτελές έξπρες που έφευγε για την χρυσή άμμουδιά της Φλωρίδος.

Ο Τέντυ το είχε πάρει άπόφασι να παίξη το ρόλο ενός πλούσιου, μά και κουρασμένου ά-



